

Kmetje te dni hitijo pospravljati zadnje letošnje poljske pridelke. Repa, ki je prišla na vrsto za spravilo med zadnjimi, je letos zelo obrodila. — Foto: F. Perdan

Leto XXVIII. Številka 85

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin — Izdaja CP Glas Kranj. Glavni urednik Igor Slavec — Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

Kranj, petek, 7. 11. 1975

Cena: 1,50 dinarja

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

4. stran:

Sesir

40 let stavke, 30 let svobode,
25 let samoupravljanja

16. stran:

Dvajsetič izbiramo najboljše
gorenjske športnike

Javne razprave o cestah

Kranj — Na seji predsedstva skupščine gorenjskih občin so v sredo dopoldne razpravljali o organizaciji javnih razprav o srednjeročnem programu razvoja cestnega omrežja v Sloveniji. Ugotovili so, da bodo javne razprave v Sloveniji trajale do srede decembra. Zato so se domenili, da bodo na Gorenjskem potekale po posameznih občinah do 20. novembra. Konec tega meseca se bo potem sestalo predsedstvo in uskladilo predloge in pripombe na Gorenjskem, povezali pa se bodo tudi s primorsko regijo in med seboj uskladili programe. Do srede decembra pa se bo potem sestala tudi skupščina gorenjskih občin, ki naj bi razpravljala o usklajevalnem predlogu in ga potrdila kot stališče Gorenjske predsklepanjem o srednjeročnem programu v republiški skupnosti za ceste.

Na seji so ponovno načeli tudi vprašanje razpisa ljudskega posojila za ceste v Sloveniji. Predsedstvo je ponovno podprlo predlagano zamisel, o njej pa bo tekla beseda tudi v sedanji javni razpravi. Za zdaj je znano, da bi z ljudskim posojilom zbrali okrog 900 milijonov novih di-

narjev. Prav tako je trenutno predvideno, da bi posojilo razpisala republiška skupnost za ceste, akcijo pa bi vodili socialistična zveza, organizacije sindikata in občinske skupščine. A. Ž.

Slovesna podelitev nagrad

Jesenice — Na zadnji seji delavskega sveta jeseniške Železarnice so v slavnostnem delu podelili tudi letošnje nagrade in priznanja. Prvič so podelili nagrado Novator leta, ki jo je kot najuspešnejši novator prejel Franc Potokar, obratovodja šamotarne, ki je z boljšim načinom izdelave šamotne opeke prihranil Železarni 560.000 dinarjev.

V počastitev izrednega dosežka prvega direktorja nekdanje KID Lamberta Pantza, ki je začel izdelovati iz manganove rude kvalitetno manganovo jeklo in zgradil prve žičnice na Begunjsčico, pa podeljujejo vsako leto Pantzove nagrade za življenjsko delo. Letošnjo so podelili Bogomilu Homovcu, direktorju sektorja novogradenj za njegovo živ-

Zdravila za 10.000 občanov

Radovljica — Pred dobrim tednom so se v skupščini in izvršnem svetu v radovljiški občini znašli pred neprijetnim problemom. Komite za zdravstvo in socialno varstvo Slovenije je namreč ugotovil, da prostori in oprema sedanje lekarne v Radovljici ne ustrezajo in so lekarne zato hoteli zapreti. Če bi se to zgodilo, bi prišlo do zelo neprijetnih težav, ker sedanja lekarna oskrbuje z zdravili okrog 10.000 občanov radovljiške občine.

Kako bodo problem rešili, trenutno še ni jasno. Predsednik izvršnega sveta radovljiške občinske skupščine Franc Podjed je na sredini seji predsedstva skupščine gorenjskih občin (ko so razpravljali o investicijskih delih pri novogradnjah zdravstvenih objektov) mimogrede omenil, da je zadnji rok za rešitev problema, ki ga je dala komisija oziroma komite za zdravstvo, konec junija prihodnje leto. Če do takrat v Radovljici ne bodo imeli novih prostorov za lekarno, bo sedanja dokončno zaprta. Da pa bi rešili ta problem, bi v občini potrebovali okrog 1,8 milijona dinarjev za izgradnjo nove lekarne s površino okrog 200 kvadratnih metrov. Težava pa je, da ni na voljo toliko denarja in da bi bilo poleg

investicijske predračunske vsote treba pred začetkom gradnje zagotoviti denar še za 50-odstotni obvezni depozit. Skupaj bi torej morali imeli za začetek gradnje nove lekarne najmanj 2,7 milijona novih dinarjev.

O problemu bo že na prvi seji razpravljal izvršni svet občinske skupščine. A. Ž.

ZADNJE SLOVO OD TOVARISEV — Žalosten tovor je v sredo popoldne pripeljal iz Prage na brniško letališče posebno letalo DC-9 podjetja Inex adria z glavnim pilotom kapitanom Marjanom Vilmanom in kopilotom Dušanom Ferležem za krmilom. Ob zvokih žalostnih godbe milice iz Ljubljane in častni straži pilotov in stewardes ljubljanskega podjetja Inex adria Airways so položili na pristajalno stezo krste s posmrtnimi ostanki pilotov Miodraga Marovića (41 let) in Jovana Popova (49 let) ter stewardes Slavice Šalah (26 let) in Marjete Španič (25 let). Miodrag, Jovan, Slavica in Marjeta so bili člani posadke Inexovega letala DC-9, ki se je 30. oktobra iz doslej še ne povsem pojasnenih vzrokov pri pristajanju zrušilo v kraju Suhdol, v neposredni bližini praškega letališča. Ganljivo je bilo slovo od tovarišev in tovarišic, ki so se predali letenju in višinam in so vestno in požrtvovalno opravljali težak poklic. Mrtve so položili k počitku včeraj popoldne. (jk) — Foto: F. Perdan

Izletniki, vozniki!

Obiščite naše ponovno odprto in preurejeno gostišče — Posavec, kjer se boste okrepčali s specialitetami gostišča:

- domače klobase v zaseki
- domače krvavice z zeljem
- domače pečenice z zeljem
- postrvi
- žabji kraki
- in druga jedila po naročilu
- pestra izbira pijač

Gostišče odprto vsak dan razen srede od 11. do 22. ure

Naročnik:

Prodaja
pohištva
s popustom
3 — 5 %

od 10. nov. do 10. decembra
v poslovnih enotah:

salon pohištva veleblagovnice Globus
salon kuhinjske opreme Dekor
prodajalna Slon, Žiri

XVI. NOVOLETNI SEJEM OD 17. DO 26. DECEMBRA 1975

Vremenslovci pravijo sedanjemu lepemu vremenu drugo jesensko poletje. Spomnimo se, da so se konec septembra v Blejskem jezeru še kopali, v teh dneh pa prihajajo z južnega dela jadranske obale vesti, da je tamkaj morje še vedno dovolj toplo za »vroča« jesenske ohladitve. Medtem ko je Ljubljana te dni v jutranjih in dopoldanskih urah zavita v meglo, pa posebno v zgornjem delu Gorenjske pravijo starejši prebivalci, da ne pomnijo, da bi bilo v tem času nebo toliko dni nepretrgoma brez oblaka. Zato je razumljivo, da je v turističnih krajih na Gorenjskem še vedno precej živahno. Pletenj in čolnov je na Blejskem jezeru morda le za spoznanje manj kot poleti. In tudi blejski fижakarji imajo dela še vedno dovolj. — A. Ž. — Foto: F. Perdan

Srečanje tamburašev

Bohinjska Bistrica — V osnovni šoli dr. Janeza Mencingerja v Bohinjski Bistrici bo v nedeljo, 9. novembra, ob 16. uri srečanje tamburaških zborov oziroma ansamblov. Nastopili bodo šolski tamburaški zbori iz Reteč, Borovnice in Bohinjske Bistrice in mladinski tamburaški zbori iz Reteč, Bohinjske Bistrice in Bežigrada. Nastopil pa bo tudi deklinski sekstet iz Bukovice. Prireditvev bo hkrati pomenila nekakšno revijo tamburaških zborov in bo zato nedvomno zanimiva. A. Ž.

Kdo bo zmagovalec tekmovanja »Glas jeseni«?

Pevsko in glasbeno tekmovanje »Glas jeseni«, ki sta ga letos pripravila osnovna organizacija ZSMS Senčur in DPD Svoboda iz Senčurja, se počasi bliža koncu. Zadnji koncert bo v nedeljo, 9. novembra, v Železnikih v Selški dolini, finalna prireditvev pa v soboto, 15. novembra, v Senčurju. Prihodnjo soboto bo torej znan zmagovalec, pevec, ki so mu poslušalci na devetih zabavno-glasbenih prireditvah prisodili največ glasov. Pevce bo tokrat ocenjevala tudi posebna strokovna komisija, ki jo bodo sestavljali glasbeniki.

Koncerti so v vseh devetih krajih izredno dobro uspeli. Izjema so morda le Duplje, kjer se je peščica mladih vedla skrajno nekulturno in je nameravala prekiniti prireditvev. Še posebno navdušeno pa je bilo občinstvo v krajih, kjer podobnih zabavno-glasbenih prireditvev skoraj ne poznajo. Pevska karavana je bila tako najtopleje sprejeta na Jezerskem ter v Lazah v Tuhinjski dolini.

Na finalni prireditvi v Senčurju se bodo poslušalcem predstavili: pevci Drago Zore, Slavica Celjer, Roman Peternel, Marjana Maček, Frenk Čebulj, duet Drago Zore in Janez Žgajnar, Tatjana Krč in kvartet Peternel ter vokalno instrumentalna skupina Dar iz Senčurja, ki je na festivalu slovenska rock selekcija »M* 75 v Železnikih zasedla prvo mesto. Prireditvev bo vodil napovedovalec Miro Erzin, sodelovali pa bodo tudi igralci domače dramske sekcije in humorist Čipsi.

F. Erzin

Športna sobota in nedelja

SOBOTA
KOŠARKA — Škofja Loka — Kroj : Ježica ob 18. uri;

ROKOMET — Jesenice — Jesenice : Skofljica ob 15.30. Križe — Križe : Kamnik ob 19. uri. Stražišče — Sava : Prule ob 19. uri. Železniki — Alples : Predvor ob 19.30. Tržič — Tržič : ETA ob 17.30 (ženske);

NEDELJA
NOGOMET — Cerklje — Grintavec : Plamen ob 10.30. Zbilje — Jezero : Primskovo ob 10.30. Reteče — Kondor : Reteče ob 10.30. Predvor : Predvor : Trboje ob 10.30. Kranj — Triglav : Lesce ob 10.30 in ob 13.30 Korotan : Kamnik. Orehek — Filmarji : Podbrezje ob 10.30. Britof — Britof : Trboje ob 10.30. Medvode — Medvode : Sava ob 10.30. Bled — Bled : Senčur ob 10.30. Naklo — Naklo : Alples ob 10.30. Žiri — Alpina : Bohinj ob 10.30. Tržič — Tržič : Jesenice ob 9. uri (mladinci) in ob 10.30 Tržič : Jesenice (žlani). — dh

Po krajšem odmoru bi vas tokrat spet radi opozorili na Park bar na Bledu. Čeprav vas nekaj časa s programom v njem nismo seznanjali, je to še vedno edini tovrstni lokal z mednarodnim artističnim programom na Gorenjskem. Deluje v okviru podjetja Viator TOZD Hoteli Bled. Naj vas spomnimo, da je Park bar odprt vsak večer od 21. do 2. ure ponoči, razen ob torkih. Zanimiv mednarodni artistični program pa se zdaj začne ob 23. uri. Pred programom in po njem pa za ples in razvedrilo igra Less kvartet s Poljske. Ustaljena vodstvena ekipa Park bara vas vabi na obisk, kjer se boste lahko prijetno razvedrili. Če pa boste že na Bledu, lahko v kavarni poskusite tudi zares okusne, sicer pa dobro poznane, kremne rezine.

Smeti tja, kamor sodijo

Turistično društvo Kranj je bilo letos že drugi pobudnik velike očiščevalne akcije, v kateri sta se mesto in bližnja okolica znebila smeti, ki jih ob rednem odvozu smetnjaki ne pobirajo.

»Pred časom smo sicer poznali na mestnem področju odvažanje tudi velikih smeti, kot jih imenujemo, enkrat na mesec,« je povedal podpredsednik turističnega društva Franc Dolinar, »nato pa je vse skupaj počasi potonilo v pozabo. Vemo pa, da se pri vsaki hiši hitro nabirajo stare nerabne stvari, ki jih ne moremo preprosto odvreči v smetnjak, da jih odpelje smetarska služba. Občani so se na žalost starih štedilnikov, postelj, pokvarjenih hladilnikov in drugih nerabnih reči znebili najpogosteje v okoliških gozdovih, čeprav bi jih prav tako lahko odpeljali v smetiščno jamo v bližini Tenetiš.«

Taki večji odpadki seveda gozdovom niti malo niso v okras, zato je bilo v Kranju že več očiščevalnih akcij, ki pa so hasnile le malo časa. Sprehajalec se lahko že spet v gozdovih okoli Kranja spotika nad izrabljenimi potrošnimi proizvodi.

Lani je bilo turistično društvo Kranj prvič pobudnik odvoza velikih smeti; akcija je v sodelovanju s Komunalnim servisom, podjetjem Surovino in skupščino občine Kranj tako dobro uspela, da so jo letos spomladi v maju in pred kratkim konec oktobra ponovili.

»Obvestili smo občane v devetih krajevnih skupnostih v občini, natisnjenih je bilo 5000 letakov, poslali smo obvestila tudi prek radia in časopisov in odziv občanov ni izostal,« je povedal Franc Dolinar. »Delavci Komunalnega servisa so odvažali smeti z desetimi kamioni in naložili okoli 230 kubičnih metrov najrazličnejših smeti, ki so jih občani pripravili pred vrata na ulico. Tovornjaki podjetja Dinos pa so odpeljali 6,5 tone raznih odpadnih surovin. Kolikor smo lahko videli, so v večini krajevnih skupnosti odvoz dobro organizirali in če so bile smeti pravočasno pripravljene, tudi odpeljali, le v dveh krajevnih skupnostih akcija ni bila najbolje organizirana in uspeh zato ni bil najboljši. Izkazalo se je, da so takšne akcije potrebne in bi jih kazalo še organizirati; vitez dvorišč, predvsem pa gozdov v bližini Kranja potem ne bi bil več tako obupen kot je bil včasih ta zadnja leta.«

L. M.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
14					15				16				
17					18						19		
20			21	22				23		24		25	
26		27		28		29		30			31		
		32	33				34		35				
36	37					38				39			
40					41		42				43	44	45
46			47			48		49		50		51	
52		53		54			55			56	57		
58			59						60				
61						62							
										63			

Rešitev nagradne križanke z dne 31. oktobra: 1. omorika, 8. dostop, 14. literat, 15. veteran, 17. Elo, 18. aporetik, 20. NO, 21. Ga-Pa, 23. Ume, 24. AK, 25. sig, 26. relacija, 29. spaka, 31. Lewis, 32. Ra, 34. orač, 35. obok, 37. NT, 38. tnala, 40. Tasso, 42. imetnice, 45. Est, 46. Be, 48. AMI, 49. resk, 51. RI, 52. Kotoriba, 55. NSU, 56. osnutek, 58. debakel, 60. Tibera, 61. asonant.

Izžrebani reševalci: prejeli smo 79 rešitev. Izžrebani so bili: 1. nagrado (50 din) dobi **Rezka Krošelj**, 61215 Medvode, Verje 13; 2. nagrado (40 din) **Jože Pretnar**, garnizijska ambulanta Virovitica, 43400 Virovitica; 3. nagrado (30 din) **Petra Hudovernik**, 64000 Kranj, Cankarjeva 22. Nagrade bomo poslali po pošti.

ŠAHOVSKI KROŽEK

Trdnjave v akciji

Pravimo, da so trdnjave težke figure. Učinkovito delujejo tudi na večje razdalje. Zanje je značilno, da so na pričetku igre zatrpane v ozadju drugih figur. Potrebujemo prostor, torej odpiranje pozicije, šele potem se pokažejo uspehi njihovih topovskih strelcev. Izkušnje kažejo tudi, da trdnjavi lahko uspešno medsebojno sodelujeta, če sta neposredno povezani, t. j. da med njima ni drugih figur (npr. na osnovni vrstvi). Učinkovito je tudi sodelovanje trdnjave z damo. Trdnjave pogosto pomembno vplivajo na izid napada na nasprotnikovega kralja. To velja tudi za razplet pozicije na sliki. Primer smo vzeli iz partije Rossetto - Elikasas (Rio de Janeiro 1952), po 23. potezi belega.

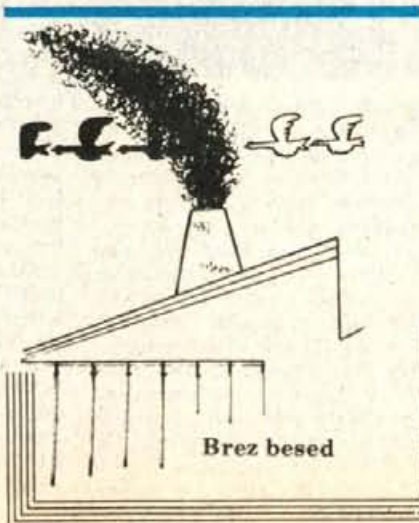
S to potezo žrni zapira diagonalo beli dami; na umik skakača na b1-polje bi sedaj sledilo T8-b8. Zato beli želi neugodno b-linijo zapreti.

4. Se3-b5 Lf5 x c2!!
 Odpira c-linijo in jo pripravlja za poseg svoje trdnjave. Beli trdnjavi pa sta brez moči.

5. Ke1 x c2 c6 x b5
 6. Le2 x b5
 Tudi 6. Le2-f3 ne rešuje položaja, npr. T8-c8 + 7. Kc2-d3 Db4-c4 + 8. Kd3-e4 Dc4-c2 + 9. Ke4-e5 Dc2 x h2 + 10. Ke5-e4 Se6-c5 + s hitro zmago, npr. 11. Ke4-d5 Dh2-a2 + 12. Kd5-d6 (12. Kd5 x d4 Da2-b2 + z osvojitvijo dame) Da2-a6 + itn.

6. ... T8-c8 +
 7. Kc2-d3 Db4 x b5 +
 Beli se je vdal. Na 8. Kd3-e4 bi sledilo Db5-b7 + s hitro zmago, npr. 9. Ke4-e5 Tc8-c5 + 10. Kd5-d6 Db7-c7 mat.

dr. S. Bavdek

Beli je z zadnjo potezo g2-g4 hotel prisilit črnega na zamenjavo dam in na ponovno postavitev pozicije. Vendar pa njegov nasprotnik načrtuje drugače. Z žrtvijo trdnjave razkrije položaj belega kralja in nato z nekaj domiselnimi potezami pripravi pozicijo za učinkovito vključitev v napad tudi druge trdnjave.

1. ... T8 x b4 +!
2. a3 x b4 Df4 x b4 +
3. Kb2-c1 d5-d4!

Vodoravno: 1. širna, suha ravnina, porasla s travo, 6. prislov, ki izraža pravičnost, pravilnost, 10. društvo, družabni krožek, društveni prostor, 14. lepa vodna rastlina, posebno v Egiptu in Indiji, 15. svetinja, svetniški ostanek, 17. drobiž v Hindustanu, v Indiji, 18. vrsta jabolka s čvrstim okusnim kiselkasto sladkim mesom, 19. japonska denarna enota, 20. znak za kemično prvino nikelj, 21. napor, prizadevnost, 23. hoja, jelka, 25. Tone Kralj, 26. južnoafriška antilopa z volu ali bivolju podobno glavo, 28. sovraštvo, nasprotstvo, 30. zatajevanje, 32. napeljava za pretok vode, 35. najstarejši grški pesnik, avtor »Iliade« in »Odiseje«, 36. vrsta dalmatinskega vina rdeče barve, 38. priprava za ožemanje, ožemalnik, 40. stvar, pripetljaj, posej, 42. vrsta ženskega ročnega dela, 43. orientalski prašek za barvanje las, 46. Ivan Tavčar, 47. ime italijanske filmske igralkice Lollobrigide, 49. grška pokrajina Elida, 51. Edvin Fliser, 52. zver iz družine mačk, 54. ime znamenitega italijanskega violinista in skladatelja Paganinija, 56. ime slovenskega humorista Fornezija, 58. obnovitev, vpeljavanje česa novega, 60. vnetje sluznice, 61. ime slovenskega dirigenta Hubada, 62. pristanišče na polotoku na skrajnem jugozahodnem delu Arabije, 63. elektroda, iz katere prihajajo pozitivni naboji

Navpično: 1. žargon, preprosta ljudska govornica, latovščina, 2. primorska oblika imena Tone, 3. grška črka, 4. pritrgovanje pri hrani ob določenih časih, 5. vrhunski športnik, 6. krajše vlakno, ki ga lahko predemo v prejo, 7. najpomembnejši zahodnoevropski veletok, 8. pritok Oba v Alptajskem teritoriju SZ, 9. pripadnik viteških redov, 10. kratica za kilovolt, 11. ljak, liv, 12. kar se ujame, 13. bančnik, bankir, 16. velika sušna kotlina v Južni Afriki, na jugu puščava, na severu suha stepa, 18. kraj v vzhodni Bosni, kjer je bila ustanovljena Prva proletarska brigada, 22. rodbina, družina, 24. koralni otok, 27. prolog, uvodna beseda, 29. ime našega znamenitega planinca Copa, 31. malaška blaznost, 33. ime sovjetskega filmskega igralca Vidova, 34. kdor živi na deželi, 36. staroegiptovski bog plodnosti in mrtvih, brat in mož Izide, 37. zelenkasta, rjava ali črna površinska plast na kovinah, nadih starosti, 39. pogovorni izraz za mulca, 41. ime jugoslovanske pevke Zubović, 44. srbsko moško ime, 45. neprijetna ali sumljiva zadeva, 48. kislina, acidum, 50. družbena skupina, družbeni položaj, 53. sladkovodna riba, nočna roparica, 55. prednji del voza, 57. ime slovenskega pevca popevk Pestnerja, 59. kratica za Vojni odsek, 60. avtomobilska oznaka za Karlovac

Rešitve pošljite do torika, 11. novembra, na naslov: **Glas, Kranj, Moše Pijadeja 1, z oznako Nagradna križanka. Nagrade: 1.: 50 din, 2.: 40 din, 3.: 30 din**

Švicarji najbolj varčni

Švicarji so najbolj varčen narod na svetu, je zapisano v poročilu mednarodnega inštituta za varčevanje. Če bi celokupno usoto prihrankov, ki jih imajo Švicarji v bankah, delili s številom prebivalstva, bi odpadlo na vsakega Švicarja 4830 dolarjev.

Na drugem mestu so ZDA s 3570 dolarjev prihranka na prebivalca, nato Švedska z 2634, Belgija z 2592, Japonska z 2480 in Avstralija z 2050 dolarji prihrankov na prebivalca. Kljub inflaciji in recesiji so se hranilne vloge v večini držav precej povečale.

Biftek iz bombaža

Po bifteku iz nafte in soje so strokovnjaki v Chicagu v ZDA naredili še biftek iz bombaža. Seme bombaža, ki je zelo bogato s proteini, so zmelili, v laboratoriju, dodali razne snovi za okus in iz njega naredili biftek.

Okoli 100 povablencev, med njimi so bili predvsem mornarji in gastronomi, je na poskusnji izjavilo, da je biftek okusen.

Kako je izginila Picassova slika?

Picassovo sliko Dama s črnim klobukom, ki jo je naslikal leta 1909 in je vredna okoli pol milijona dolarjev, so v galeriji v Baslu zapakirali v poseben zaboj. Zaboj so nato zapečatili, tovornjak, ki je odpeljal dragoceni tovor na frankfurtsko letališče, pa so zaplombirali. V New Yorku, kamor so jo peljali s posebnim letalom, je bil zaboj prazen.

Dva tedna niso vedeli ničesar o izginuli sliki. Tedaj pa je šofer tovornjaka ponudil sliko poslovnim ljudem v igralnici v Baden Badnu. Takoj so ga aretirali. Slika je ležala v prtljajniku njegovega avtomobila skupaj s 500 zlatimi urami, vrednimi okoli 50.000 mark. Policija še noče povedati, kako sta šofer in njegov pomočnik prišla do slike. Povedala je le, da je trik preveč lahek, da bi lahko povedala kaj več o njem.

Več alkohola na Finskem

Poraba alkohola na Finskem se je lani v primerjavi z letom prej povečala za šestino. Po najnovejših statističnih podatkih je v poprečju vsak Finec popil 6,4 litra alkohola. Zaradi vinjenosti za volanom so priprli 16.000 ljudi. Skupno število tistih, ki so jih zaprli zaradi vinjenosti in neredov, pa je blizu 300 tisoč.

Spomin

*V mraku se spominjam tistih,
ki umrli so za nas,
spominjam se tudi tistih,
ki jim današnji čas
vojna še grozi
in smrti zrejo v oči.*

Mateja Bednar, novin. krožek,
osn. šole Peter Kavčič, Šk. Loka

Ob dnevu mrtvih

1. novembra se spominjamo vseh sorodnikov in zancev. Njihov spomin počastimo tako, da prižgemo svečke in jim darujemo cvetje.

Bilo je popoldne. S starši smo že dan prej kupili sveče in šopek rož. Odpeljali smo se v Kranj na pokopališče. Vstopil sem na pokopališče. Tam sem najprej zagledal stare mrliške vežice. Na desni so grobovi otrok. Stopal sem mimo in tiho gledal imena njih, ki jih je usoda že v rani mladosti odtrgala domačim. Nekateri grobovi so bili lepo urejeni, drugi pa zapuščeni. Po stezi sem odšel naprej. Težko je bilo najti grob, kjer ne bi gorela sveča. Nato sem zavil na levo in po nekaj korakih sem prišel na naš grob. Tam je pokopan stari oče in njegovi starši. Njihova imena so vklesana v ploščo. To so imena, ki sem jih že stokrat prebral, a mi oči še vedno uhajajo tja. Prižgem še svečko, v vazo pa položim rože. Zatem odidem naprej. Mimo grobov pridem do ograje, kjer je prehod na novo pokopališče. Tu mi najprej pade v oči spomenik, ki je posvečen padlim borcem. Nekaj časa berem črke vklesane v kamen, a ne dolgo. Pot me vodi mimo novih in novih grobov. Pri nekaterih stojijo ljudje in vem, da so njihove misli žalostne, saj kar ne morejo pozabiti svojih najdražjih. Pri koncu sem. Zamolklo stopam mimo grobov tistih, ki jih ni več med nami, mogoče teden, mesec ali pa nekaj let. Nato odidem domov. Med potjo razmišljam o tem, kar sem videl.

Sergej Rus, novinarski krožek osn. šole heroja Bračiča, Tržič

Mravlja je zares pridna

Marsikaj sem že slišala in brala o mravljah. Vedno znova sem spoznavala, da so to najbolj pridne in vztrajne živalce. Hotela sem se prepričati, če to res drži, kajti prebrala sem tudi razprave, ki to zanikajo.

Za našo hišo je majhno mravljišče. Vzela sem košček sladkorja in šla k živemu kupčku. S slamico sem podrezala vanj. Mravlje so se razburile, hitele so sem in tja in menda popravljale, kar sem jim podrla. V bližino tega vrveža sem postavila majhen košček sladkorja. Sprva ga niso opazile. Kmalu pa se je neka mravlja ustavila in videti je bilo, kot da bi vohala okrog sebe. Začela se je potikati okrog sladkorčka. Prijemala ga je z vseh strani. Poskušala ga je prijeti z grizalom in členastimi nogami, vendar se ji ni posrečilo. Košček je bil za njo pretežak. Odhitela je v mravljišče. Misli sem, da bo pozabila nanj, a na vsem lepem se je pojavila skupina mravelj in sladkorček je izginil v mravljišču.

No, tudi jaz sem morala priznati, da so mravlje marljive in vztrajne.

Kati Horvatin, 8. b r. osn. šole heroja Bračiča, Tržič

Matematični problemi

Pri matematiki smo reševali probleme. Za domačo nalogo nam je tovarišica dala nekaj takih nalog.

Doma sem hitro pospravila. Na mizi so že stali krožniki z vročo juho. Po kosilu sem pomila posodo, nato pa sedla za mizo. Strmela sem v matematično knjigo. Nalivno pero mi je drselo po listu karirastega zvezka. »Prva naloga je končana,« zadovoljno pomislim. Zatopim se v drugo. Preberem jo prvič. Nejasna mi je. Preberem jo še drugič in tretjič, tedaj pa že vidim njeno rešitev. Spet pišem v majhne kvadrate. »Narobe sem zračunala,« se ujezim in prek računa potegnem doglo črto.

Medtem je z dolgimi koraki vstopil oče v kuhinjo. »Slabe volje je. Nekdo ga je razdražil,« pomislim in se potopim med številke. Oče pristopi k mizi. »Spet črtaš,« se razburi, ko zalgeda prečrtan račun. »Iz zvezkov vedno frčijo prazni listi, nanje rišeš, pišeš razne traparije! Da bi pa najprej na list zračunala matematično nalogo, to pa ne,« nadaljuje. Te besede so me še bolj ujezile. Komaj se vzdržim. Dovolj bi bila samo besedica, pa bi bil že ogenj v strehi. Naloge se lotim znova. Pred očmi se mi megli, številke bledijo, postajajo vedno manjše, stojijo na glavi. Kmalu jih ne bom več videla. »Očala potrebujem,« se pošalim, ko me mami presenečeno pogleda. Končno se mi posreči, da rešim tudi ta problem.

»Matematični problemi so pa res problemi,« zastočim in zaprem zvezek.

Marinka Kern, 8. b r. osn. šole Stanka Mlakarja, Šenčur

Mladi in stari

Minila so mi leta otroštva. Doraščam in postajam vedno bolj samostojen. Ne držim se več matere za krilo. Ne sprašujem je, kako naj naredim domačo nalogo. Medtem ko se pripravlam za šolo, mi ne gleda pod peresnik. Obleko si izberem in kupim sam. Mati mi pomaga le z nasveti. Včasih pa se z njenim predlogom ne strinjam.

Mnogi fantje nosijo dolge lase. Tako sem se tudi jaz odločil, da se ne grem strič. Svoj predlog sem povedal mami. Ta me je pogledala z mračnim obrazom. Nato mi je začela na dolgo in široko pripovedovati, da zame ne bi bilo lepo, če bi nosil dolge lase. »Kaj bi mislili sosedje, kar sorodniki, učitelji, ki bi te srečevali na cestah, če bi bil tak kosmatinec?« se je spraševala. Molčal sem. Naslednji dan sem šel k frizerju. Vedel sem, da me bo mati takega bolj vesela. Pri vsem tem pa sem dvomil o upravičenosti njenega prepričanja.

Že večkrat sem premišljeval, zakaj oče vozi avto tako počasi. Ko pa sva bila z materjo sama v kuhinji, sem začel godrnjati, čemu oče ni kupil boljšega avtomobila. Začel sem pripovedovati materi: »Ko bom velik, bom kupil športni avto. Z njim bom podil. Če bom le mogel, bom prehiteval.« Mati me je zopet posvarila, češ da se bom na prvem ovinku ubil.

In nekoč mi je mama dejala: »Jože, sedaj ti takega govorjenja ne zamerim, čez pet let boš drugačnih misli. Nič več si ne boš želel predznosti, ker boš spoznal in razumel nevarnosti.«

Jože Zupanc, 8. a r. osn. šole Stanka Mlakarja, Šenčur

Svet tišine

Na hude dni druge svetovne vojne nas nemo opozarja spomenik na Ljubelju: pet velikih, v polkrogu postavljenih marmornatih blokov in v njihovi sredi izbrona izdelan okostnjak. Zagledal sem se vanj in zdelo se mi je, da so se njegove čeljusti razprle, da so se njegovih očesnih jamicah zasijale oči in v ušesih so mi zazvene njegove besede:

»Hladno je bilo pred več kot tridesetimi leti tu v gorah, tu v svetu tišine.

Poglej, zraven mene se vije cesta trpljenja, cesta, na kateri je za zmeraj obležalo mnogo delavcev – kaznjencev, tistih, ki so bili že vnaprej zapisani smrti.

Nagnjen sem in visim nad prepadom, med življenjem in smrtjo. Sem kot drevo, ki se zaplete v pajčevino časa in čaka, čaka... dokler ne pade. Veter mi poje žalostinke; meni in tistim, ki so tu trpeli.

Ponoči me obide groza: ob pišu vetra jokajo spomini. Razmišljam o grozotah, ki sem jih tu preživel, spomnim se vsega hudega, kar se je dogajalo tu, v tej strmini, v taborišču.

Pozimi me zagrne snežena belina, kosti mi pokajo. Moje upanje je smrt, moj pogled je smrt, a moj skelet, prekrit s snegom, je moja posmrtna maska.

Ne bojim se ne strelav ne vetra; mrtev sem in mrtvim ni treba dvakrat umreti. Sem me je prikovala nevidna sila, tu bom stal še stoletja, tu, kjer so in se še borijo za svoj obstoj sonce, veter in voda,« je okostnjak sklenil svojo pripoved.

Ganila me je, me globoko pretresla, srce mi je vztrepotalo in zazvenelo tako kot zazveni napeta struna v ta neizmerni svet tišine.

Zoran Jelovčan, 7. c r. osn. šole Ivan Tavčar, Gorenja vas

Želim si mucka

Več kot pol leta sem čakala, da mi je mamica prinesla mucka. Dobila ga je pri prijateljici. Mucka sem bila zelo vesela.

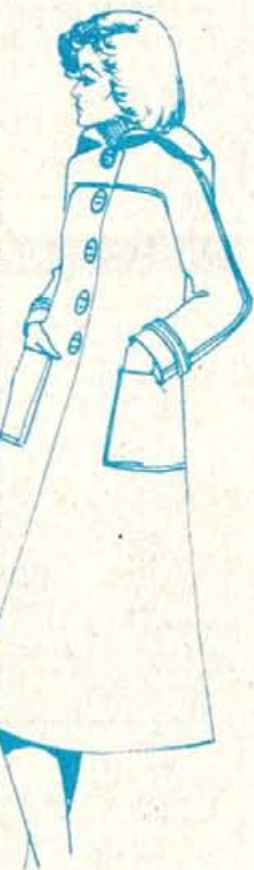
Prvo noč je prebil pod gajbico. Naslednji dan pa smo ga že spustili. Ime sem mu dala Miki. Kmalu se je navadil na nas. Bil je zelo prijazen. Čez dan je polegal v kuhinji in dnevni sobi, ko pa se je naredila noč, je vedel, da mora ven. Zjutraj ob sedmih pa je že skočil na okno in toliko časa jokal in mijavkal, dokler ga ni mamica spustila k meni v posteljo.

Vse, kar je ujel, nam je prinesel pokazat. Nekega večera, ko smo imeli obiske, je pritekkel v kuhinjo z miško v gobčku. Zadnji dan pred dopustom smo ga pogrešili. Ves dopust sem mislila nanj. Ko smo prišli domov, ga še vedno ni bilo. Z mamico sva jokali.

Z mucki nimam sreče. Prvega sem morala oddati, ker je spal pri bratcu, siamskega je povozil očka, Miki pa se je izgubil. Nikoli ga ne bom pozabila.

Mojca Grilc, 5. a r. osn. šole Stanka Mlakarja, Šenčur

Zdravka iz Kranja — Kupila sem blago, iz katerega bi rada imela plašč. Vzorec prilagam v pismu. Plašč bi nosila za vsak dan v šolo. Stara sem 17 let, visoka 170 cm, tehtam pa 62 kg.

Marta — Plašč za vas je rahlo šotorastega kroja in sega preko kolen. Ima kapuco, dva večja našita žepa in enoredno zapenjanje z gumbi. Nad prsmi je prerezan, prav tako je prerezana njegova zadnja stran. Zanimivo so ustavljena roka-va.

Vneta ušesna mečica

Uhani iz vrednejših kovin kot so zlato, belo zlato in srebro navadno na ušesnih mečicah ne povzročajo sprememb. Modni uhani, ki jih navadno izdelujejo iz ne preveč dragocenih kovin ali druge snovi, pa imajo na mestu, kjer se pripenjajo, pogosto kovino, ki ji je primešan nikeljev sulfat. Tega nekatere kože ne prenašajo in se rade vnamajo. Ušesne blazinice postanejo rdeče, srbi nas, uhanov ni mogoče več nositi. Včasih se pri najbolj občutljivih kožah taka reakcija pojavi že po dveh urah.

Kako bi tako neljubo vnanje kože preprečili? Kovinske uhane preprosto ne smemo pripenjati direktno na kožo. Samo sponko na uhanu ali kar cele uhane je treba prevleči z brezbarvnim lakom za nohte ali pa mesto, kjer uhan pripnemo, oblepimo z levkoplastom, pa se nadloga ne bo več pojavljala. Če pa se že pojavi, vneta mesto namažemo z oljem ali mastno kremo, nato pa uporabimo še otroški puder. Rdečica bo izginila po nekaj dneh, če pa so se pojavili mehurčki, bo zdravljenje trajalo več kot teden dni. Medtem ko je koža vneta, je ne dražimo z lakom za lase, šamponom za umivanje las, ne parfumi-ramo ušes in ne uporabljamo mila.

Vas rado zebe v noge? S hladnejšimi dnevi imajo takoj težave z mrzlimi nogami vsi, ki imajo slabšo cirkulacijo krvi. Temu se da tudi pomagati. Nekajkrat na teden zvečer pripravite za noge izmenične kopeli: v mrzli vodi le kakih deset minut, v topli vodi trikrat več. Noge nato dobro zbršimo in namastimo še s kremo.

Potrebujemo: 12 dkg mesnate slanine, 2 čebuli, olje, 1 kg krompirja v oblicah, sol, poper, timijan, 4 jajca, 1 kozarček jogurta, 1 žlico paradižnikovega kečupa, šopek zelene petersilja, 3 žlice smetane.

Krompir malo drugače

Slanino zrežemo na kocke in jo na sesekljeni čebuli opravimo na olju. Kuhan krompir olupimo, narežemo na rezine in stresemo na praženo slanino in čebulo. Nekaj časa pražimo, nato solimo, popramo ter začинimo s timijanom. Jajca umešamo z jogurtom, paradižnikovim kečupom sesekljanim zelenim peteršiljem ter smetano. Mešanico vlijemo na krompir in pustimo na ognju še toliko časa, da jajca zakrknjejo. Tako pripravljen krompir lahko ponudimo z zeleno solato za samostojen obed.

Prehrana med vožnjo

Poklicni vozniki pogosto tožijo zaradi neredne prehrane in zaradi posledic, ki jih taka prehrana povzroča. Tudi mi sami od časa do časa naletimo na dneve, ko preživimo za volanom več ur: naj bo to čas dopusta ali pa službena vožnja. Kako se bomo torej hranili?

Čprav je vožnja dokaj utrujajoča, vendar za volanom ne potrebujemo preveč kalorične prehrane. Zadostuje približno 2500 kalorij na dan ali pa še manj. Glavni obroki ne smejo biti preobilni, raje imejmo več vmesnih, na primer dve ali tri malice kot pa dvakrat na dan velik obrok. Pomemben je tako kot za vsako drugo delo primeren zajtrk.

Do kosila si lahko med vožnjo privoščimo še dvakratno malico, ki pa naj ima le malo ogljikovih hidratov, kot je pecivo, čokolada, sadje, lahko pa ji dodamo nekaj beljakovinske hrane kot je jajce, nemastna šunka in podobno. S takimi grizljaji pred kosilom preženemo utrujenost. Ob takem pogostejšem uživanju hrane seveda ni potrebno, da je kosilo voznika izdatno. Če je kosilo obilno in če ga zaužijemo še lačni, preveč obremenimo prebavne organe od želodca do črevesja. To povzroča napenjanje in pritisk na prepono, ki se prenaša tudi na srce. Srčne težave za volanom niso tako redke, povzročijo pa jih tudi premastna hrana, ki jo spremlja še alkohol. Alkohol namreč pospešuje presnovo maščob, količina krvne maščobe se naglo zveča, kar povzroča motnje v obtoku.

Po obilnem kosilu je pogosta utrujenost. Vozniku popusti pazljivost, saj se je kri usmerila v prebavne organe. Vozniki naj zato po jedi počijejo, seveda ne za mizo, pač pa se priporoča kratek sprehod, da se osveži krvni obtok in pretegnejo mišice, ki med vožnjo mirujejo.

Od pijač je kava dovoljena, vendar zmerno, od nealkoholnih pijač pa le take, ki ne vsebujejo ogljikove kisline ali vsaj zelo malo, ker sicer napenjajo. Do večerje naj voznik spet zaužije enkrat ali dvakrat lahko hrano kot je jogurt, majhen sendvič, sadni sok ali pa mleko ali sadje. Večerja naj bo skromnejša od kosila. Pomembno za voznika je torej zmernost v jedi: ne preveč in ne premalo. Lačen voznik pa je utrujen in živčen, njegova reakcijska sposobnost je zmanjšana.

Zelo topla je takale športna jopa iz cenenege zajčjega ali kačjega dragega ne ravno dragocenega krzna. Zapenja se z zadrgo, patent in pasu in v zapetju je pleten. Primerno oblačilo za mlada dekleta!

●●●● Nasveti

● Ob hladnem vremenu si ustnice, ki jih sicer ne šminkamo, zavarujemo z brezbarvnim vazelinom ali pa s posebno neobarvano šminko, ki zaščiti tanko kožico pred pokanjem. Če se kožica na ustnicah rada lušči in poka, vam morda primanjkuje B vitamina.

● Če lase kodramo z električnimi kleščami, si včasih, če lasje dobesedno bežijo iz klešč, pomagamo z lakom za lase: tako ne bodo več gladki in jih bomo lahko ujeli s kleščami, če so še tako kratki.

● Banane uživamo tudi pečene. Pokapamo jih z limoninim sokom in spečemo na maslu. Posebej segreje-emo maslo, na katerem so se pekle, dodamo sladkor, pustimo, da se stopi in če bo jed za odrasle, dodamo malo ruma ali konjaka. To zlijemo čez pečene banane in ponudimo.

V OBSAVSKIH VASEH

Breg, Jama, Mavčiče, Meja, Podreča, Praše

(6. zapis)

Nadaljujem z življenjepisom narodnega heroja Vinka Zevnika-Zeleznika iz Praš:

JURIŠ NA TANKE

Po kapitulaciji Italije (poleti 1943) je Vinko Železnik postal komandant bataljona v novoosnovani XVI. brigadi »Janko Premrl-Vojko«. S svojim bataljonom je izvedel več drznih akcij in prebojev. Da bi dvignil borbenost svojih borcev, je v enem od sporadov z Nemci nad Idrijo sam drzno jurišal na sovražnikove tanke. Bil pa je smrtno zadet...

Zevnik je bil eden od preprostih delavcev-borcev, ki so tvegali svoje življenje, da bi le zagotovili varnost političnemu in vojaškemu vodstvu naše NOV. Brezmejna predanost stvari, združena z nezlomljivo osebno hrabrostjo – to sta bili glavni odliki narodnega heroja Vinka Zevnika-Zeleznika.

»JURJEVA KAŠČA«

Na koncu Praš – gledano s kranjske strani – stoji eno najstarejših poslopij v tem okolišu. To je nekdanja kašča, zbiralnica pridelkov, ki so jih podložni kmetje morali oddajati gosposki.

Stavba je še danes kar mogočna, četudi je stara že več stoletij. Na te zgodnje čase kažejo profilirani kamniti okenski okvirji v pritličju. Res, kar škoda, da pri obnavljanju kašče niso bolj tankočutno oblikovali strehe. Tisti oster vogal na obeh strešnih konceh kar bode. Streha bi morala biti delana »na cof«, ne na živ rob, kot je sedaj. Na sliki je dobro vidna ta disonanca. Velika klet, obokana seve pa tudi lep portal dopolnjujeta jasno racionalnost objekta.

SPREHOD PO PRAŠAH

Rad se postavljam pred tujci: kako lepe in čiste in urejene so gorenjske vasi! Za nekatere občestne kmetije na Jami in v Prašah pa tega ne bi mogel reči. Na desni strani (od Jame grede) ceste je kar preveč pustih, vlažnih sten, našarjenosti, visokega plevela – skratka: nič lepega za oko, ki bi rado videlo gorenjsko vas čisto in urejeno. Komur se vidi očitek prehud, naj kar sam pogleda. Hišnih številka pa hote nisem zapisal. Morda bo pomladi že vse to le prav urejeno?

Ne bi tako nergal, če ne bi vedel, da je bil prav tu, v Prašah, že l. 1291 sedež županstva za vso širo sosesko, torej velika čast za neki kraj! Tako zvemo iz starih urbarjev.

To so bile (pri nas do l. 1848) nekake zemljiške knjige. V njih je bilo zapisano – lepo po vrsti, po hišnih številkah – kolikšen je donos posameznih zemljišč ter vse

služnosti in dajatve, ki jih je bil podložen kmet dolžan odrajtati fevdalni gosposki, svetni ali cerkveni.

No, s tem, kar je bilo zapisano v starih urbarjih (ki so jih vpeljali že v poznem srednjem veku) so bili podložniki še – hočeš nočeš – sprijaznjeni. Le zviševanju dajatev so se upirali v zagrizenih bojih »za staro pravdo«, ki je bila zapisana v urbarjih. Torej je bil upor le proti povečanju davkov, kajpak tudi proti poniževanju in samopašnosti grajskih gospodov. Vendar beseda »stara pravda«, ki so jo kmetje terjali, je bila zapisana v urbarjih...

Ne morem pa si kaj – zdaj ko spet poučujem kot kak star šolmošter – da se ne bi kar spotoma zahvalil nekaterim bralcem Glasa, ki te zapise radi bero, češ, da mnogo zvedo, ne le o svojih krajih, pač pa tudi o drugih rečeh, ki jih kar nehotе vpletam v krajepis. Zavestno se oklepam poljudno znanstvenega sloga, razumljivega pisanja in preprostosti izrazov. Kajti vselej mi je pred očmi ona stara modrost: da se s pavjim perjem (z množico tujih besed, tujk) odeva le tisti, ki malo ve in malo zna. – No, tako smo se spet zaklepetali in kar preveč počili sredi Praš.

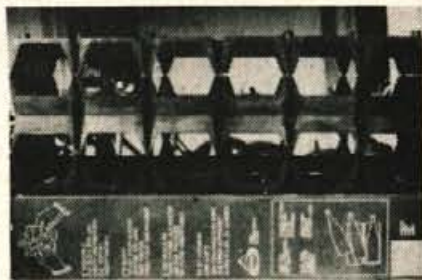
Na splošno velja za loško gospostvo, da so ga kolonizirali brižinski (bolj strokovno: »freisinski«) škofje le z bavarskimi prišleki. To bo pač držalo vse do stare »kranjske ceste« (via Chreinariorum). Onstran te meje sta bili vasi Jama in Praše. Bili sta sicer last loške gosposke, a naseljeni sta bili s Slovenci. Morda prav zato ni tukaj toliko nemških priimkov (ni ne Hafnerjev, ne Šifererjev, Cegnarjev, Omanov, Trilerjev, Logondrov, Vilfanov, Zihelov, Bajžljev in drugih), pač pa je tu več Bohincev, Škrjančev, Veternikov, Zevnikov, Jamnikov, Narobetov, Jeral ipd. Seveda velja to za povprečje, ne za izjeme.

VPRAŠANJE

Stopil sem ondan v praško cerkev, da bi videl podobo njihove zavetnice Marije Magdalene. A, glej: tu ni tako prikazana, kot jo opisuje pobožna legenda, pač pa je njena podoba (kip) taka, kot najbrž ukazuje Cerkev: soha svetnice drži v eni roki razpelo s križanim, v drugi pa mrtvaško lobanjo. Seveda – iluzije ni več nobene...

Pogledal sem še za oltar in videl visoko pod stropom pritrjeno staro oljno podobo. Nisem mogel pogledati – morda mi kdo od domačinov pove, kaj predstavlja deponirana podoba. Morda Marijo Magdaleno? V kaki drugi varianti, seve.

(Se bo nadaljevalo)

Pravijo, da morajo steklenice z vinom ležati. Italijani so prišli na idejo za takšnele mini poličke za spravljanje vina v modernem stanovanju. V Murkinem ELGU se dobe, gre pa notri 12 steklenic.

Cena: 208,65 din

Skornji so to jesen, lahko rečemo, visoka moda in naše čevljske hiše so dale na trg res lepe modele. Te se posneli pri ALPINI Barve so črna, rdeča in temno rjava, material pa semiš in odlični boks.

Cena: 469 in 495 din

Tudi to zimo so v kamniškem UTOKU poskrbeli za tople ženske plašče. Predstavljamo vam model MAJA, ki je izdelan iz rjavega pelcvelurja in se dobi v velikostih od 38 do 46 v njihovem butiku v Kamniku.

Cena: 3950 din

Za polže je treba imeti res poseben apetit. Vendar poznavalci že vedo, kaj je dobro in njim velja naša informacija, da imajo v Centralovi DELIKATESI v Kranju naprodaj odlične vrtno polže, kuhane v slanici.

Cena: 12,87 din

»Jurjeva kašča«
v Prašah

NA ROBU

Rodil sem se v Prlekiji. V družini nas je bilo 13 otrok. Oče je bil kovač, mati gospodinja. Vendar smo bili bolj viničarska družina kot pa delavska, saj je bil oče večkrat brez dela v svojem poklicu. Obdelovali smo vinograd in dobili zato stanovanje ter v okolici hiše nekaj zemlje za nujne pridelke za preživljanje.

To je bilo pred drugo svetovno vojno, takrat pa je bilo življenje delavcev, predvsem pa viničarjev, zelo težko, saj smo po dohodku v primerjavi z današnjim življenjem in standardom delavskih družin živeli s sredstvi, ki jih danes porabi štiričlanska družina. Nas pa je bilo petnajst. Pri tem zapisu in dejstvu, ki sledi iz njega, pa se začnemo alkoholizem v naši družini. Ker je bil naš oče večkrat brez dela in je moral skupaj z našo materjo opravljati težka dela po vinogradih, da bi se lahko preživeli, je zaradi težkega dela in življenja ter prilike, ki se mu je ponujala, postal iz zmernega pivca zelo hud alkoholik, tako da smo potem otroci in naša mati teže živeli.

Prepiri so bili na dnevnem redu. Ob takih vinskih izpadih našega očeta je morala naša mati z nami majhnimi otroki spat na senik ali pa v hlev. Pri tem smo seveda bili še prej tepeni, predvsem je bila mati še največja žrtev. Mati je bila večkrat tepena kot pa nežno ogovorjena. Kot da bi le ona bila kriva, da mu je rodila toliko otrok, kot da bi bila kriva, da so krivice na tem svetu in da se delavcem in njihovim družinam reže slabši in tanjši kruh. Tako sem imel bolj žalostno mladost, in s to grenkobo v srcu sem hodil po tem svetu vse do časa, dokler se nisem šel zdraviti v Škofljico.

Je že res, da sedaj nisem nič bolj bogat, le spoznal sem, da če bom v alkoholu utapljal svojo žalost, bo iz tega nastala še večja tragedija, a moji otroci bodo ljudje, ki bodo imeli ravno tako grenkobo v srcu kot sem jo imel jaz. Tega pa svojim otrokom vsekakor ne želim, zato sem nadvse vesel in srečen, da me je zdravljenje alkoholizma rešilo največje zablode človeštva.

Opisati želim dogodke iz časov, ko sem pridobival svoj poklic, in časov, ko sem postal najprej zmerni pivec, nato iz leta v leto večji alkoholik, pa vse do dni, ko je bilo že tako hudo, da bi skoraj duševno in telesno propadel in uničil še svojo družino. V letu 1947 sem se šel učiti za peka v privatno pekarno. Tako sem se že kot vajenec osamosvojil, saj doma nisem mogel živeti, niti se učiti zaradi stalnih preprirov in je bil naš oče na stara leta čedalje hujši alkoholik. Svojega očeta sem tedaj zelo sovražil, njegove alkoholne izpade in njegovo bolezen. Da je bil naš oče žrtev tako hude bolezni, šele danes ugotavljam, saj je moje mnenje o alkoholikih bilo ravno tako kot mnenje drugih ljudi nasploh. To pa je, da je alkoholik človek, ki krši družbene norme in nasploh delikvent. Šele ko sem sam postal hud alkoholik, sem spoznal, in to po zaslugi zdravljenja, da je alkoholizem bolezen in če je bolezen, se mora tako tudi zdraviti.

Stanoval sem pri svojem mojstru, ki mi je dal celotno oskrbo, obleko in obutev, ker mi naš oče v vajeniški dobi nikoli ni nič dal. Pač pa je vse zapil, da so ostali bratje in sestre doma največkrat stradali. Že kot vajenec sem nekajkrat šel na mladinsko delovno akcijo. Prvič leta 1948 v Novo Gorico v 16. novomeško mladinsko delovno brigado, drugič v letu 1949 na avto cesto, nato v letu 1950 v Novi Beograd in potem iz te brigade na prostovoljno delo v rudnik Trbovlje. Sedaj ko sem globoko o vsem premislil, o mojih zablodah, sreči in nesreči v dosedanjem življenju, sem spoznal, da je bil moj sklep, da grem na delo v rudnik, zelo zgrešen in kot tak ga dandanes štejem za začetek alkoholizma pri meni. Pustil sem namreč svoj poklic peka in šel med okolje, kjer je bilo alkoholizma še več, torej med raznorne nepoznane ljudi.

Seveda sem prvotno postal le zmerni pivec, kot vsak alkoholik, vendar že tipičen pijanec, ki iz leta v leto bolj leze v kroničen alkoholizem. Sedaj moram priznati, da nisem postal alkoholik šele leta 1959, kot sem prej mislil, pač pa že nekaj let prej. Vsa tista leta v mladinskih brigadah in leta učenja poklica pa pozneje dela v rudniku sem nosil v srcu veliko željo, da bi postal vzoren možki in čisto nič podoben svojemu očetu. Vendarle se je pozneje vse drugače zgodilo.

Moji bratje in sestre sicer pravijo, da nisem nikoli prišel do takega alkoholizma kot naš oče. Jaz pa le mislim, da sem. Je že res, da alkoholizma v očetovih časih še niso zdravili tako učinkovito kot to delajo danes pri nas in po svetu.

Na delu v rudniku sem prišel v stik z alkoholom. Okolje, v katerem sem živel in delal v rudniku, je bilo kot nalašč tako, da si nisem znal dobiti take družbe kot bi jo moral vsak mladenič, da bi preudarno delal in mislil in bi iz mene postal takšen človek, ki nima grenkobe za sabo in raznih predsodkov. Prvo je bilo to, da se nisem znal vključiti med ljudi, si poiskati dekleta. Tako sem, ker si nisem znal poiskati ženske družbe, po kateri sem tista leta zelo hrepenel, zašel v družbo pijancev, kjer smo pili že tako velike količine, da sem bil večkrat vinjen. Mislim, da mi je alkohol šel v kri zelo hitro in da je to dejstvo

v mojem občutju naredilo tako reakcijo, da sem v Trbovljah, kadar sem bil vinjen, postal srdite in pretepaške narave. Potem je prišel tisti usoden 1. maj 1950. leta.

Takrat sem pač praznoval kot vsi drugi. Pozneje sem spoznal in do kraja spoznal šele po zdravljenju alkoholizma, da sem praznoval delavski praznik tako, da sem praznil kozarce vina in že tudi žganih pijač. Ta dan se mi je v srcu globoko vtisnil, in to z žalostnim spominom. Doživel sem veliko tragedijo, vsaj jaz jo imam za tako in sem jo imel ves čas do dandanes. Saj so bili dogodki tega dne zame in okoli mene zelo usodni. Spremenili so mojo pot življenja navzdol, tako da še danes, 24 let potem, nisem povsem uspel priti na ravno smer življenja.

Mislim, da ni treba biti ravno znanstvenik, če trdiš, da ima vsako dejanje svoje posledice. Še posebno, če je bil vzrok dovolj tehten, ali kakor bi rekel slabe razmere, v katerih sem kot otrok živel, slaba družba in okolje, v katerem sem živel kot mlad človek. Vse to je bilo kot nalašč za moj poznejši alkoholizem, ki se je razvijal in pozneje prišel do najvišje stopnje.

Praznoval sem torej prvi maj zelo veselo. Bil sem proglašen za udarnika. Moj prijatelj in sodelavec je bil že prej knap. Prej je bil miličnik in kakor sem zvedel, so ga zaradi pijače tam odslovili. Ta prijatelj je imel dekle iz domačega kraja. Toda za tem dekletom je hodil tudi neki domač fant. Med tema dvema je ravno na dan praznovanja prišlo do pretepa in prepira. S prijateljem sva ves čas skupaj pila in me je zelo napiljal in nalival sem tudi sam. Pa je potem izpadlo tako, da je on mene poslal po kostanj v žerjavico, saj je videl, da sem ves opit.

Star sem bil le nekaj dni prej ravno 18 let in tako sem po tako veliki pijanosti in nerazsodnosti ubogal prijateljevo zapoved, da mu naj pomagam preteptati njegovega tekmeca pri dekletu. Dal mi je celo nož in zamahnil sem z njim v meni povsem nepoznanega človeka. Pri tem je prišlo do težje poškodbe in človek je moral v bolnico. Tako se sedaj spomnim, da se nisem mogel takoj odločiti, vendar je takrat v meni zmogala nerazsodnost in alkohol. Tako sem si za naslednji dve leti zaprl vrata svobode.

Do nedavnega sem celo mislil, da sem si takrat uničil življenje za celo bodočnost in sem zgubil upanje za lepše dni. Saj sem takrat bil vsestransko politično in strokovno delaven, bil sem v odboru LM, v sindikatu in drugje. Pozneje je to vse odpadlo, saj sem v zaporu dobil občutek večne zagrenjenosti in ker je precej zagrenjenosti prišlo z menoj že iz otroštva, sem potem več let živel le s kompleksi manjvrednosti. Potem ko sem svoje odslužil, sem postal zelo plah, boječ in nesamostojen. Tudi na odslužitvi vojaškega roka sem bil tak, toda to mi je takrat zelo koristilo, saj so me tam imeli radi in sem bil tudi pohvaljen za vzorno vedenje in opravljanje vojaških dolžnosti. Bil sem namreč pek v svoji enoti in sem imel svojo pekarno vedno čisto, kruh pa je bil kvaliteten in so me nadrejeni upoštevali in spoštovali kakor sem jaz njih.

Vendar mi je potem, ko sem začel spet s civilnim življenjem, šlo vse narobe. Tako v poklicu, ker nisem uspel dobiti dela v takem podjetju, kjer bi imeli tudi stanovanje in pa take dohodke, da bi kot delavec lahko boljše in lepše živel, če sem že prej tako zabredel. Potem sem imel večne težave pri navezovanju stikov z ženskim spolom. Tako da sem iz obupa in občutka, da mi nič ne uspe, začel zopet zahajati v pivske družbe. Na žalost sem v tej družbi našel polno takih kot sem bil jaz. Bili so nezadovoljni in polni kompleksov. K sreči v kriminalu nikoli nisem zašel. Toda to je tudi vse. Saj sem na drugi strani čedalje bolj padal v brezno alkoholizma.

Na odsluženju roka v JLA ni bilo veliko prilik in časa, da bi se opijanil, vendar sem se nekaj časa, ko sem delal v vojaški pekarni, vdajal pitju žganja, ki je bilo tam poceni. Potem sem po tistem žganju dobil bolečine v glavi in tudi sicer me je opozoril intendant bataljona. Ustrašil sem se sankcij in sem potem ves vojni rok bil trezen. Kar pa je bilo zelo težko, vendar je šlo.

Po prihodu iz JLA sem se zaposlil v pekarni na Rakeku. Ker ni bilo sredstev, se tu v začetku nisem opijal, toda že po nekaj mesecih dela tod sem se nekajkrat močno opil, da so me v pekarni opozorili. Med praznovanjem novega leta 1955 sem spoznal bančno uslužbenko, s katero sva se že po nekaj mesecih znanstva poročila. Bila je istih let kot jaz in je bila nekaj let prej bolna za tuberkulozo. Bila je zaradi navezanosti na njeno mamo in očetovega alkoholizma in zaradi njene bolezni zelo razvajena in je kmalu po najini sklenitvi zakonske zveze prišlo do sporov v družini.

Kajti tašča je bila tako navezana na hčer, da je hotela zraven naju spati in naju je sploh o vsem poučevala in pa komandirala. Tudi ženin brat je bil alkoholik, pa je tako prihajalo do stalnih sporov v družini, saj smo bili natlačeni v dveh sobah dve družini. Tudi vsak je bil poročen in je imel že otroka in tudi midva že prvo leto zakona sina. V tistih dveh letih se nisem opijal, kajti ženo sem imel zelo rad in sem bil tudi ljubosumen, ko je hodila na prijateljske sestanke in uradne sestanke s svojimi prejšnjimi sodelavci in sodelavkami.

(Se bo nadaljevalo)

Zdravljeni alkoholik

Kmetijsko živilski kombinat Kranj — z n.sol.o.

TOZD Komercialni servis z n. sol. o.
enota Agromehanika
Cesta JLA 2, telefon 23-485, 24-778

Kmetovalci!

Obveščamo vas, da odslej pa do 31. decembra 1975 lahko kupite vse traktorske priključke proizvodnje SIP Šempeter, traktorje TOMO VINKOVIČ — PASQUALI 15 in 18 KM s priključki na kredit po zelo ugodnih pogojih:

Za plačilo v gotovini popusti za nekatere stroje

kredit do 30.000 din s triletnim
rokom vračila
z 20 %
udeležbo

Za najetje kredita morate predložiti:
— zemljiško knjžni izpisek
— odločbo o višini davka v letu 1974.

Žitopromet Senta

SKLADIŠČE
KRANJ

Tavcarjeva 31
telefon: 22-053

KMETIJSKE ZADRUGE, POSESTVA, KMETOVALCI —

zamenjemo vse vrste žitaric za vse vrste moke. Prodajamo najkvalitetnejšo moko, krmilno moko, koruzo, pšenični zdrob in koruzni zdrob.

Cene so konkurenčne, skladišče je odprto od 6. do 19. ure ter vsako soboto od 6. do 12. ure.

Pridelovanje pšenice na Gorenjskem

Čprav Gorenjska ni žitorna pokrajina, jo zasebni kmetovalci še precej pridelujejo. Je pa pridelovanje zelo ekstenzivno, saj je po statističnih podatkih povprečen pridelek pšenice na Gorenjskem 19 stotov na hektar.

Pri tem pridelku je pridelovanje pšenice nerentabilno. Ker jo pa zaradi kolobarjenja ne bomo povsem opustili, moramo stremeti za tem, da bomo na enakih površinah več pridelali. To je možno z uporabo sodobne agrotehnike in s setvijo visokorodnih sort. V KZ Naklo smo jeseni 1974 nabavili 1000 kg semena nove jugoslovanske sorte pšenice Zlata dolina. Posejali so jo kmetje v okolici Naklega in bili z njo, kljub nezaupanju v noviteto, zelo zadovoljni.

Zlata dolina je intenzivna sorta pšenice, vzgojena na inštitutu v Zagrebu. Je srednjevisoka ozimna golica, s srednjevelikimi klasi rumeno rjave barve. V toplih predelih zraste le 70 do 80 cm, pri nas pa 90 cm visoko, in je zelo odporna proti poleganju. Pepelasta plesen in rja je skoro ne napadata.

Zlata dolina zahteva dobro pripravljeno srednje težko zemljo. Sejemo jo od 25. septembra do 10. oktobra 220–250 kg/ha. Pred setvijo zemljo pognojimo z 800–900 kg/ha NPK 4:14:11 ali s 600–700 kg NPK 9:18:18. Spomladi ji še dvakrat dognojimo, prvič ob pričetku rasti in drugič ob kolenčenju, vsakič s 150–200 kg/ha KAN ali z 80 do 100 kg/ha Uree.

Pri taki oskrbi so vsi kmetovalci letos dosegli s to sorto pridelek preko 40 q/ha, eden celo 47 q/ha (stotov na hektar).

Se kratak ekonomski izračun, kaj se bolj splača:

1. Če sejemo domače seme ene od uveljavljenih sort pšenice in jo pognojimo s:

skupno 800 kg gnojil po 2,00 din	1.600,00 din
stroški semena pa znašajo 250 kg à 3,00	750,00 din
skupaj stroški semena in gnojil	2.350,00 din

Pri zelo dobrem pridelku 3.000 kg/ha je dohodek 3.000 × 3,00 din 9.000,00 din

2. Če sejemo kupljeno seme Zlate doline so stroški:

— 250 kg semena à 5,30 din	1.325,00 din
— 1.300 kg gnojil à 2,00 din	2.600,00 din
skupaj stroški semena in gnojil	3.925,00 din
Pri sigurnem pridelku 40 q/ha je dohodek 4.000 × 3,00 din	12.000,00 din

Pri enaki ostali oskrbi in enakem delu so v drugem primeru stroški večji za 1.575,00 din dohodki pa večji za 3.000,00 din razlika je +1.425,00 din

Čprav pšenice na Gorenjskem v glavnem ne sejemo za prodajo, pa lahko z uporabo sodobnih agrotehničnih ukrepov precej povečamo čisti dohodek na kmetiji, saj isto velja tudi za ostale poljščine.

Kmetijska zadruga Naklo Pospeševalna služba:
Freljih Viktor ing. agr.

Gnojenje pšenice, rži in ozimnega ječmena jeseni je nujno in ekonomsko utemeljeno

V Sloveniji sejemo pšenico na okrog 50.000 ha. Površina pa ni stalna, temveč iz leta v leto varira. Čeprav na Gorenjskem sejemo pšenico bolj za zapolnitev kolobarja, kot za doseganje ekonomskega učinka kmetije, imamo še vedno okrog 900 ha njiv zasejanih s pšenico. Zadnja leta so te površine v rahlem upadanju. Domača pšenica je na Gorenjskem že izgubila pomen v prehrani družine, pač pa ga je ohranila v prehrani domačih živali.

Posevki pšenice se že med rastjo od njive do njive močno razlikujejo; donosi ob spravilu so ponekod skoro rekordni, drugod, kjer je oskrba slabša, ne pokrivajo niti stroškov. Lahko trdimo, da največ vpliva na velikost in enakomernost donosov prav gnojenje. Udeležba gnojil v skupnih stroških proizvodnje (delo, stroji, seme, zaščitna sredstva, gnojila, zakonske in dogovorjene obveznosti) je nekako 20 %, praksa pa kaže, da pravilno in polno gnojenje poveča donos celo za 50 %. V poskusih je tudi ugotovljeno, da 1 kg pravilno uporabljenih mineralnih gnojil poveča pridelek za 2–3 kg.

Pravilno gnojimo pšenici tako, da razdelimo celotno količino gnojil na osnovno gnojenje in na gnojenje med vegetacijo, oziroma dognojevanje. Za osnovno gnojenje obvezno uporabimo gnojila, ki vsebujejo vsa tri osnovna hranila: dušik, fosfor in kalij v primernem raz-

merju. Gnojenje med vegetacijo (dognojevanje) opravimo z gnojili, ki vsebujejo le ali pretežno dušik. To opravimo spomladi v fazi razraščanja in ponovno v fazi latenja posevka. Gnojenje samo z dušikom kvarno vpliva na posevek: da veliko slame z malo zrnja.

Primeren način gnojenja, ki naj zagotovi dober donos pšenice in očuva ali zboljša rodovitnost zemlje, bi bil:

a) 300–400 kg/ha NPK 9:18:18 pri predsetveni obdelavi tal,
b) 200–300 kg/ha NPK 17:8:9 zgodaj spomladi ob razraščanju,
c) 100–150 kg/ha KAN-a ob latanju pšenice.

Drugi, tudi primeren način, bi bil:
a) 250–350 kg/ha NPK 13:10:12 ali NPK 12:12:12 jeseni pri predsetveni obdelavi tal,
b) 200–300 kg/ha NPK 13:10:12 ali 12:12:12 spomladi pred razraščanjem,
c) 150–200 kg/ha NPK 17:8:9 pred latenjem.

Rži in ozimnega ječmena sejemo v Sloveniji manj, vsakega pa nekako 7.000 ha letno. Povprečni pridelki so razmeroma skromni. Premalo pazimo na to, da bi sejali visokorodne sorte in da bi izdatno gnojili. Isto velja tudi za Gorenjsko, le da so površine teh žit vsako leto manjše.

Kar drži za gnojenje pšenici, to velja tudi za gnojenje tema dvema ozimnima: poceni pridelka ni brez zadostnega gnojenja.

Tudi tu vzemimo dva primera gnojenja:

1. a) 250–300 kg/ha NPK 9:18:18 jeseni pri predsetveni obdelavi tal,
b) 250–300 kg/ha NPK 17:8:9 dognojimo spomladi;
2. a) 250–300 kg/ha NPK 13:10:12 (12:12:12) jeseni,
b) 300–400 kg/ha NPK 13:10:12 (12:12:12) spomladi.
Prirejeno po informacijah tovarne INA — Kutina.

Zivinorejsko veterinarski zavod Gorenjske — Kranj:

vodja kmet. pospeševalne službe:
Boris Praprotnik, dipl. ing. agr.

TRGOVSKO
PROIZVODNO
IN SERVISNO
PODJETJE

agrotehnika

TOZD
TRGOVINA
/b.o./

KMETOVALCI! IZREDNA PRILOŽNOST

Prodajamo
s 5 % popustom
priznane
proizvode SIP:

- samonakladalne prikolice:
SENATOR-22,
PIONIR-17,
PIRAT-15
- obračalne zgrabljalnike:
FAVORIT-220,
MARATON-140 B
- trosilce hlevskega gnoja:
KRPAN-30 V,
KRPAN-30 H

Količine so omejene. Prodaja Agrotehnika Ljubljana, Titova 38, prodajalna Jurček na Gospodarskem razstavišču in poslovalnice v Celju, Mariboru, Murski Soboti, Ljutomeru in Poreču.

Pohitite in izkoristite ugodnosti, ki vam jih daje Agrotehnika Ljubljana

PECIVO
Triglav

NOVO

MEDENI
KOLAČ
rok
trajnosti tri
mesece

TOZD
Triglav
n. s. u. b. o.
LESCE

V SPOMIN

Pred dvema letoma, 8. novembra, je v cvetu mladosti moral zapustiti življenje in vse, kar je imel rad, predobri in ljubljeni brat

Marjan Plestenjak roj. 1950

Kako težko je spoznanje, da nisi več med nami, Marjan, in da se nikdar več ne bomo skupaj veselili življenja.

Sestra

Šutna, 8. novembra 1975

ZAHVALA

Ob smrti našega predragega in nepozabnega moža, očeta, starega očeta, brata, tasta in svaka

Ivana Pušavca

se zahvaljujemo vsem, ki so ga spremili na zadnji poti v njegov poslednji dom, mu darovali toliko cvetja in vencev v njegov spomin. Posebno pa se želimo zahvaliti dr. Potočnikovi in dr. Veselu ter zdravstvenemu osebju bolnišnice Golnik za trud in nego. Iskrena hvala ZB Primskovo, gasilskemu društvu, društvu upokojencev in njegovim pevskim prijateljem za nesebično pomoč in sodelovanje.

Zalujoči: žena Tilka in vsi njegovi.

Kranj, 5. novembra 1975

nesreče

Neprimerna hitrost

V ponedeljek, 3. novembra, ob 19.30 se je na cesti drugega reda v Virmašah pripetila prometna nezgoda. Voznik tovornega avtomobila Milan Maričnik (roj. 1953) iz Maribora je peljal proti Virmašam. V levem nepredelnem ovinku je zaradi neprimerne hitrosti in neizkušenosti zapeljal v desno s ceste, trčil v drevo in se prevrnil na bok. Voznik ni bil ranjen, škoda na vozilu pa je za 60.000 din.

Nezgoda kolesarke

V torek, 4. novembra, ob 13. uri se je na lokalni cesti med Poljanami in Vinharji pripetila prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila Martin Klemenčič (roj. 1911) iz Gorenje vasi se je v Hotovljah na ozkem delu ceste srečal s kolesarko Kristino Oblak (roj. 1931) z Bukovega vrha. Oba sta ustavila, kolesarka se je naslonila na zid hiše št. 31. Voznik avtomobila je nato speljal, pri tem pa z žarometom Oblakovo zadela, da je padla in si zlomila kolko. Zdravi se v ljubljanski bolnišnici.

Zapeljal na prednostno cesto

V torek, 4. novembra, ob 6.10 se je na Kidričevi cesti v Škofji Loki pripetila prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila nemške registracije Peter Lakner (roj. 1938) z Broda pri Ljubljani je s stranske ceste zavil levo na prednostno Kidričevo cesto, pri tem pa se ni dovolj prepričal, če je prosta. Zapeljal je pred avtobus, ki ga je od železniške postaje proti Škofji Loki vozil Janez Kisovec (roj. 1949) iz Delnic. Avtobus je, da bi preprečil trčenje, zaviral in se umikal, vendar je osebni avtomobil kljub temu zadela in ga zbil v jarek ob cesti. V nesreči je bil voznik Lakner huje ranjen. Škoda na avtomobilih pa je za 20.000 din.

L. M.

Kranjska gora : Asiago 11:2 (1:0, 7:0, 3:2)

Kranjska gora: Pretnar, Češnjak, Medved, Berlisk, Z. Šuvak, Brun, Razinger, Mavčec, Šivic, Šlibar, Fartek, D. Horvat, Medja, Jug, Golja, Lah, Ščap, M. Horvat, B. Šuvak.

Strelci: Z. Šuvak 5, Šlibar 3, Medved, D. Horvat, Jug po 1 za Kranjsko goro ter Felc in I. Jan za Asiago.

Mladi igralci Kranjske gore so spet razveselili svoje navijače. V prijateljski mednarodni tekmi so namreč brez težav premagali italijansko ekipo Asiago. Za Asiago, ki je član prve italijanske hokejske lige, sta igrala tudi Jeseničana Felc in I. Jan. Čeprav gostje še niso povsem pripravljene za letošnjo sezono, pa to ne zmanjšuje uspeha mladih Kranjskogorcev, ki so svojega nasprotnika povsem nadigrali. Pri gostih sta najbolje igrala Felc in Jan, ki sta dosegla tudi edina zadetka za goste. Pri domačih so dobro igrali vsi, najboljši pa je bil Zvone Šuvak, ki je dosegel kar pet zadetkov. To zanimivo srečanje si je v dvorani pod Mežaklo ogledalo okoli 600 gledalcev.

**JESENICE : ASIAGO 3:4
(1:0, 1:0, 1:4)**

Jesenice: Makuc, Krmelj, J. Razinger, Ščap, Hiti, Pristov, Pavlič, Mušec, B. Šuvak, Klemenc, Kunič, Pirih, Medja, Jug, Golja, Lah, Š. Ščap, Pipan, Češnjak.

Strelci: Pirih, Pristov, Češnjak po 1 za Jesenice, Felc 3 in I. Jan 1 za Asiago.

Po prepričljivi zmagi Kranjske gore nad Asiagom je bilo pričakovati tudi visoko zmago igralcev Jesenic.

Zgodilo pa se je ravno obratno. Jeseničani, ki so nastopili brez svojih najboljših igralcev in z nekaterimi igralci Kranjske gore, so namreč presenetljivo izgubili. Jeseničani so sicer povedli z 2:0, vendar sta italijanska Jeseničana Felc in Ivo Jan v zadnji tretjini sama dosegla štiri zadetke in pokopala upe Jeseničanov. Tekmo si je ogledalo nad 500 gledalcev.

**JESENICE : KRANJSKA GORA
9:1**

Državno prvenstvo v hokeju na ledu skupina A se je po daljšem premoru spet nadaljevalo. V tem kolu ni bilo večjih presenečenj. Tako so Jeseničani v mestnem derbiju visoko premagali mlade igralce Kranjske gore in tako obdržali vodstvo na lestvici. Kranjska gora pa je s tem porazom zdrsnila na zadnje mesto. Zanimivo je to, da se je tudi prvo srečanje končalo z enakim rezultatom. V Zagrebu pa sta igrala Medveščak in vevška Slavija. Po boljši igri so igralci Medveščaka zaslužno zmagali s 6:2. Medveščak je teko letos zabeležil svojo prvo zmago in se je z zadnjega mesta povzpela na tretje. V naslednjem kolu bodo Jeseničani gostili Medveščaka, v Ljubljani bo srečanje med Slavijo in Olimpijo, Kranjska gora pa bo prosta.

Lestvica:					
Jesenice	5	5	0	0	36:11
Olimpija	5	3	1	1	36:13
Slavija	6	1	2	3	20:31
Medveščak	6	1	2	3	19:30
Kr. gora	6	1	1	4	14:40

F. P.

Tiho nas je, za vedno, zapustila naša nadvse dobra mama, stara mama in prababica

Nežka Mramor roj. Veršnik iz Kokre

Pogreb drage mame bo v petek, 7. 11. 1975, ob 15. uri na pokopališču v Kokri. Do pogreba leži na ljubljanskih Zalah.

Zalujoči: hčerki Anica in Lenčka z družinama.

Kranj, Ljubljana, Maribor, 5. novembra 1975

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi ljube mame, tašče, stare mame, sestre in tete

Angele Jelovčan roj. Delavec

se iskreno zahvaljujemo sosedom, znancem in prijateljem, posebno zahvalo smo dolžni družinam Tavčar, Kežar, Težičevim in Remčevi Micki, pevskemu zboru iz Britofa, kolektivom LB podružnica Kranj, Jelovica obrat Preddvor, SGP Projekt Kranj - obrati Kokrica, Alpetour Škofja Loka - TOZD Kranj, Tekstilindus. Zahvaljujemo se dr. Žgajnerju za zdravljenje in g. župniku iz Preddvora za opravljeni pogrebni obred. Se enkrat se iskreno zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej, ki ste nam izrekli sožalje, darovali vence in cvetje ter vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti.

Zalujoči: sinovi Franci, Janez, Lojze, hčerki Štefka in Angelca z družinami ter ostalo sorodstvo.

Mače, Potoče, Bobovek, Kokrica, Britof, 3. novembra 1975

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je po kratki in hudi bolezni za vedno zapustila skrbna ljubljena žena, mamica in sestra

Pavla Rozman roj. Šteble

Iskreno se zahvaljujemo dobrim sosedom, znancem in prijateljem za vso pomoč, ki ste nam jo nudili v teh težkih dneh. Zahvaljujemo se kolektivu tovarne Sava za govor, petje in godbo za spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se vsem, ki ste ji poklonili toliko cvetja in vencev, nam izrekli sožalje in jo spremili v prerani grob. Hvala g. župniku iz Senčurja za opravljeni pogrebni obred.

Zalujoči: mož, hčerka, sestra in ostalo sorodstvo

Šenčur, Radeče, München, 29. oktobra 1975

ZAHVALA

Nenadoma nas je zapustila naša mama, stara mama, teta in sestrična

Frančiška Košir roj. Fojkovec Vrbančkova mama

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, dr. Koširju, Komunalnemu zavodu, častiti duhovščini in gospodu dekanu za opravljeni pogrebni obred. Zahvala kolektivom Mesarskega podjetja iz Škofje Loke, Termiki in sodelavcem Gorenjske predilnice. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči: sinova, hčere z družinami.

Ožbolt, 4. novembra 1975

ZAHVALA

Ob boleči in prezgodnji izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

Viktorja Potočnika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, delovnim kolektivom, gasilskim društvom in ribiški družini Tržič, ki ste ga v tako velikem številu počastili in spremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili vence in cvetje in nam izrazili sožalje. Zahvaljujemo se dr. Novaku za dolgoletno zdravljenje, g. župniku Tomanu in Jegliču za pogrebni obred in poslovljni govor, pevskemu zboru Podbrezje iz Naklega, za poslovljne besede tov. Begošu in pevovodji Kozjeku. Posebna hvala za pomoč družini Kovačič.

Zalujoči: žena Terezija, hčerke z družinami, brat Rudolf ter sestri Milka in Mici ter ostalo sorodstvo.

Bistrica, Kovor, Podbrezje, Polica, Kranj, 6. novembra 1975

ZAHVALA

V 84. letu starosti nas je zapustila naša dobra mama, stara mama, prababica

Terezija Krt

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje, vence in nam izrekli sožalje. Posebno zahvalo smo dolžni č. sestram za pomoč in lajšanje trpljenja, g. župnikoma za opravljeni pogrebni obred ter pevcem, ki so tako lepo zapeli v slovo.

Zalujoči vsi njeni.

Komenda, Mengeš, Ljubljana, Kranj, Baden-Baden, 5. novembra 1975

